

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 41466

Letna naročnina, Italija . . . Lir 13.000

Letna inozemstvo . . . » 18.000

Letna inozemstvo, USA dol. . . 25

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXII. - Štev. 12 (1595)

Gorica - četrtek 20. marca 1980 - Trst

Posamezna številka lir 300

Človek je poklican, da išče resnico

V drugi knjigi Mojzove stare zaveze beremo, da je Mojzes šel h grmu, ker je hotel videti, kaj se tam dogaja; kako da grm ne zgori. Radovednost je torej bila tista prva sila, ki je Mojzesa gnala. Bila je zdrava radovednost, saj je Mojzes slišal samega Boga in dobil nalogo, da reši svoje ljudstvo.

Prvi klic božji je klic k veri, k poznanju Boga. Zadnji koncil piše glede tega: »Vsi ljudje so dolžni, da iščejo resnico, posebno še resnico o Bogu in Cerkvi; dolžni so tudi, da se resnice oklepajo tako, kakor jo spoznavajo in da se ji podvržejo«.

Najgloblji klic v človeku je klic po resnici. Saj ste gotovo že opazovali majhne otroke. Komaj se začnejo zavedati sveta okrog sebe in komaj znajo prve besede, se začne njih radovednost: Kaj je to, kaj je ono? Zakaj to, zakaj ono? Kolikokrat spravijo s svojimi vprašanji odrasle v zadrego, saj jim večkrat ne vedo, kaj odgovoriti.

RAZNI OBRAZI RESNICE

Človek torej išče resnico in išče jo celo življenje. Resnica, ki jo človek išče, je mnogoobrazna: najti jo je najprej v fizičnem svetu. Kot taka je predmet vsem številnim pozitivnim znanostim. To je znanstvena resnica. Človek je poklican, da jo neutrudno išče.

Potem je resnica o našem preteklem življenju, o naši zgodovini. Resnica o preteklih časih. Tudi ta je človeka vedno zanimala, saj so ljudje vedno bajali o svoji preteklosti. Najstarejša spisa evropske kulture sta Homerjeva epa Iliada in Odiseja, ki sta poetična opisa časov, ki so bili: trojanske vojne in Odisejevih dogodivščin.

Toda so še druge resnice, ki človeka zanimajo, ne samo fizični svet in zgodovina. Gre za resnice, ki jih more spoznavati samo naš um. Pravimo jim tudi filozofske resnice ali tudi presežne resnice, ker presegajo vidno in čutno naravo in tudi našo zgodovino. To so npr. resnice o dobrem in zlu, o pravici in krivici, o zlobi in plemenitosti.

Zakaj npr. pravimo, da je neko dejanje dobro, drugo pa zlo dejanje? Zakaj je usmiljeni Samaritanec dober človek, Judež pa hudoben? Tako odkrijemo, da človek razlikuje tudi resnice o svetu, ki ga ne vidi in tudi ne more izračunati z nobenim računalnikom. Kateri računalnik mi bo povedal, da je npr. laž nekaj, kar se za človeka ne spodobi? In vendar človek to ve. O tem mu govori njegova vest.

Človek torej spoznava tudi resnice, ki spadajo v tako imenovani svet moralnih vrednot in ki se oglašajo v njegovi vesti.

Toda od nekdaj je človek iskal še naprej. Tipal je tudi preko moralnih vrednot in moralnih zakonov še višje. Vpraševal se je, od kod je on sam, od kod je svet, kam je on, kot človek, namenjen? Ali je morda kdo višji od človeka? In če je, kdo je to?

ZADNJA RESNICA

S temi vprašanji se človek približa tistim zadnjim resnicam, ki so ga vznemirjale že v pradedni. Saj priča etnologija, da je že v ledeni dobi človek slutil, da je nekdo nad njim in svetom in da je človekova usoda drugačna od usode živali in vseh ostalih bitij: da je človek ustvarjen za nesmrtnost in večnost.

Nekateri veliki grški filozofi so pozneje te slutnje razvili v svojih filozofskih sistemih. Med temi so Sokrat, Platon in Aristotel. Toda ostali so le pri slutnjah in podmenah, saj niso mogli priti do trdne resnice, ker človek do teh poslednjih resnic ne more priti sam od sebe, z lastnim umovanjem.

Sv. Pavel to stanje takole označuje: »Kar je v Bogu nevidno, se od stvarjenja sveta po delih spoznava vidi, namreč njegova večna moč in božanstvo. Boga so ljudje spoznali kot stvarnika, a ga niso kot Boga slavili ali ga hvalili... V svojih mislih so postali prazni in je otemnelo njih nespametno srce« (Rim 1).

Eno je namreč resnico spoznati, drugo je resnico sprejeti in se ji ukloniti, kot je storil oče Abraham. Bog odkriva človeku tudi poslednje, onstranske, um presega-joče resnice, a človek se mora ukloniti in jih sprejeti z vero. Samo z vero v razodetje pridemo od slutenj in podmen do trdne resnice.

Zadnji koncil glede tega uči: »Bogu, ki se razodeva, smo dolžni poslušnost vere. Z vero se človek ves izroči Bogu, ker izkazuje Bogu, ki se razodeva, popolno pokorščino razuma in volje in svobodno pritrudi njegovemu razodetju.«

KLIC K VERI

Prvi božji klic človeku je zato klic k veri. O tem klicu je rečeno: »Blagor tistim, ki božjo besedo poslušajo in v srcu ohranijo.« O tej veri je pa rečeno tudi, da ni sad zgolj človeškega prizadevanja, ne znanosti ne filozofiranja, temveč je predvsem dar božje milosti, božje dobrote.

Omenjeni koncil namreč zopet uči: »Da pride do vere, je potrebna predhodna in pomagajoča božja milost ter notranja pomoč Sv. Duha, ki nagiba srce in ga obrača k Bogu, odpira duhovne oči in daje vsem prijetnost v soglašanju z resnico in veri vanjo« (DV 5).

Bodimo zato vsi, ki verujemo, Bogu hvaležni za ta največji dar in prosimo ga, naj pomaga naši še zmeraj premajhni veri.

Tisti, ki dvomiijo, naj iščejo. Saj je Jezus obljubil: »Iščite in boste našli.«

Tisti pa, ki menijo, da ne verujejo, naj se zazrejo v same sebe in odkrili bodo, »kako nemirno je človeško srce, dokler se ne spočije v Bogu« (sv. Avguštin).

Odpovejte se vsakršnemu nasilju

Odpovejte se vsakršnemu nasilju! Tako bi lahko s enim stavkom povzeli vsebino pisma, ki ga je Stalni svet pri Italijanski škofovski konferenci naslovil na vse vernike v državi. S tem pismom pozivajo škofje, naj se na tiho nedeljo 23. marca obhaja po vsej državi dan molitve zoper nasilje za zmago ljubezni.

Škofje najprej pokažejo na Kristusa, ki je zoper nasilje postavil ljubezen, ki prihaja od Boga. Nasilje je danes navzoče povsod, na cestah, v šolah, na univerzah, v tovarnah in na športnih igriščih; njegove žrtve so tudi otroci, katere ugrabljajo, in še nerojena bitja, ki jim upihnejo življenje, še predno so začela živeti. Vzrokov za nasilje je veliko: vrtoglavo spreminjanje družbe, njenih struktur, kulture, miselnosti, ki zavrača stare vrednote in nima novih boljših. Nasilje se izvaja v imenu ideologij, ki se navdihujejo pri marksizmu ali pri konsumizmu, vedno pa gre za materialistično gledanje na zgodovino, ki je v njej človek le predmet in ne več tvorec svoje usode.

V takšnem okolju je pognal korenine terorizem, ki žanje svoje žrtve vsak dan in pri vseh plasteh državljanov: terorizem, ki je gluha, mrzel, preračunan, krvočen, brez usmiljenja. Pri tem je nevarnost, da se bomo polagoma prilagodili in privadili na vsakdanje pojave terorizma in njegovih žrtev, ali pa da zaidemo v nasprotno skrajnost — v diktaturo.

Kristjan se mora upreti eni in drugi nevarnosti. Zaradi svoje vere in zaradi svoje ljubezni se kristjan ne bo odmaknil odgovornosti v družbi. To velja posebno za tiste, ki opravljajo danes posebne službe za blagor skupnosti. Zato pozivajo škofje, naj takšni ljudje odložijo svoje ozke stranske in skupinske interese in naj dajo državni skupnosti potrebne poštene zakone, da bo ta mogla rasti in se razvijati v miru in blagostanju. O teroristih ponavljajo sodbo sv. očeta, da njihovo nasilje priča, da nimajo kaj povedati sedanjemu človeku, da nimajo resnice, ki bi se z njeno pomočjo borili in si osvajali srca ljudi; prav zaradi tega se zatekajo k nasilju. Mi verni kristjani, zaključujejo škofje,

Deželne perspektive: kje so?

Znano je, da je politično življenje v Italiji danes zelo nestalno. Nastajajoča vladna kriza nam to samo potrjuje. Cossigova vlada je pred padcem, zelo meglene pa so perspektive za rešitev te krize. Če je položaj v državi sami kar se da nejasen, velja to v posebni meri tudi za deželo Furlanijo-Julijsko Benečijo. Tu je že dalj časa vladna kriza v malem. Deželna vlada je odstopila, nekdanja solidarnost šestih strank (DC, PCI, PSDI, PSI, PRI in SSk) je propadla. Kaj se nam torej sedaj obeta?

V naslednjih vrsticah si bomo na kratko ogledali razvoj zadnjih dogodkov na deželni ravni in se vprašali, kje so možnosti za rešitev iz te slepe ulice. Gotovo jih je mnogo na papirju, a prav gotovo je tudi to res, da jih je le malo v resnici uresničljivih. Pri tem moramo seveda zajeti tako prej omenjeni položaj v državi kot tudi posebne razmere v naši deželi in njene glavne probleme.

KAKO JE Z DEŽELNO KRIZO?

Deželni enobarvni odbor, ki so ga sestavljali krščanski demokrati

s predsednikom Comellijem na čelu, je že pred nekaj meseci odstopil. Sama politična kriza pa je nekako že od konca decembra sem oz. še prej, ko so namreč nekatere stranke, med njimi PSDI in PRI zahtevale razčiščenje in nove oblike deželne vlade in večine.

Sledila so dolgotrajna, mučna in marsikdaj brezplodna pogajanja med zgoraj omenjenimi šestimi strankami deželne solidarnosti. Iskati je bilo treba novih oblik, vse skupaj pa je bilo nedvomno pogojeno od večine v vsedravnem okviru. Vsi so nestrpnost pričakovali zlasti kongrese glavnih strank. Tako je bil najprej januarja deželni kongres DC, nato pa nedavno vsedravní kongres večinske stranke. Zaključki so vsem znani. Krščanska demokracija se je izrekla za demokratične večine, vendar z izključitvijo komunistov iz izvršnih organov (vlade in posameznih odborov — od dežel do manjših upravnih enot). PCI pa še vedno odločno zahteva vstop v vlado in posamezne uprave, sicer se izjavlja za opozicijo. Socialisti sami so v velikem precepu, saj je sama stranka nedavno doživela večje notranje krize z odstopom predsednika Lombardija (levica), ki je nasproten nekoliko zmernejši Craxijevi liniji. Vmesne laične stranke so sicer manj radikalne, vendar se nekatere (kot PSDI) jasno zavzemajo za široko vladno koalicijo brez komunistov.

Odras vseh teh stališč na deželni ravni je jasen. DC se je na zadnjih pogajanjih nekdanje koalicije izrekla proti direktnemu vstopu komunistov v deželni odbor. Po tej izjavi je PCI sklenil zapustiti zadevna pogajanja. Deželna solidarnost je s tem praktično propadla. Sedaj je še zelo nejasno, kako naj se kriza reši in kakšna naj bi bila nova večina. Za sredo 19. marca je bila napovedana seja deželnega sveta, ki je imela na programu izvolitev novega predsednika in odbora. Vse pa je še zelo nejasno. Same stranke nekdanje koalicije se sedaj mrzlično sestajajo in iščejo rešitve.

Kakšna so stališča prizadetih strank? DC se zavzema za obnovo vsaj sodelovanja med petimi strankami (DC, PSDI, PRI, PSI in SSk). Podobno se je izrekel PSDI na svojem prvem deželnem kongresu. Republikanci iščejo različnih poti. Socialisti so še v fazi iskanja možnih rešitev, ker bi še vedno želeli ohraniti vsaj načelno sodelovanje komunistov. Slovenska skupnost je vedno poudarjala pripravljenost prevzema vseh odgovornosti v okviru sodelovanja med omenjenimi strankami in prav v tem smislu podčrtala nujnost, da se ji — kot ostalim silam — prizna v tem okviru enakopravna vloga.

DEŽELNI KONGRES PSDI V GORICI

Najvišji organi strank so tisti, ki odločajo o njih stališčih in zahtevanjih. Tako je v nedeljo 16. marca zasedal v Gorici prvi deželni kongres socialnih demokratov. Za ta kongres je vladalo razumljivo zanimanje, saj je padel prav v trenutke najbolj kritičnega obdobja deželne, (pa tudi državne) krize. Deželni tajnik William Bianchi je v svojem dolgem poročilu podčrtal glavne točke, ki jih v deželnem merilu zagovarja PSDI:

(nadaljevanje na 2. strani)

Poziv sv. očeta ugrabiteljem angleške deklice

Veliko začudenja je povzročil poziv sv. očeta ugrabiteljem angleške deklice Annabel Schild med opoldanskim nagovorom v nedeljo 9. marca. Dejal je: »V imenu božjem in v zaupanju na človeško dobroto, ki se skriva v srcu slehernega človeka, se javno obračam na ugrabitelje Annabel Schild, 15-letne angleške deklice, ki je gluhonema in ki je od avgusta lanskega leta v rokah ugrabiteljev na Sardiniji. Ze osem tednov je sama, potem ko so ugrabitelji izpustili njeno mamo.«

Usoda angleške družine Schild je naslednja. Lansko leto avgusta so oče, mati in hči Annabel letovali na Sardiniji, ko so jih neznanzi ugrabili. Ti so potem izpustili najprej očeta, češ naj gre, da zbere odkupnino za ženo in hčerko. Pred 8 tedni so izpustili mater ne pa deklice. Ta je še vedno v rokah ugrabiteljev in starši nič ne vedo o njej, kje je.

Bodo ugrabitelji poslušali sv. očeta? Kar se nas tiče, zelo dvomimo v človeško dobroto ugrabiteljev; njim gre le za denar. Človeška čustva so že zdavnaj v sebi zadušili kot njihovi pajdaši teroristi.

Nova vladna kriza v Italiji

V zelo neugodnem trenutku za državo je v Italiji nastopila nova vladna kriza. Socialisti in z njimi tudi republikanci so namreč Cossigovi vladi odrekli podporo. S tem je vlada izgubila večino v parlamentu ter je morala odstopiti.

Prej so dolgo vsi trdili, da nočejo vladne krize na slepo, to je, ne da bi se prej zmenili, kakšna vlada bo nadomestila sedanjo. Zgodilo se je pa ravno to, da je vlada odstopila, a nihče ne ve, kdo bo stopil v novo vlado in kdo jo bo podpisal. Vsekakor so Cossigov odstop hoteli komunisti in socialisti. Komunisti upajo, da bodo ob sedanjem kaotičnem položaju v državi le prisilili Krščansko demokracijo na kompromis tako, da pridejo tudi sami v vlado, večina socialistov jih pri tem podpira. Država bo znova nekaj tednov ali morda mesecev brez vlade. Ali je tako ravnanje pametno?

Voditelj francoske KP v težavah

Generalni tajnik francoske komunistične partije Georges Marchais je neenadoma znašel v težavah zaradi svoje preteklosti. Časnikarji so namreč odkrili, da je med zadnjo vojno odšel v nacistično Nemčijo kot prostovoljni delavec in ne prisiljeno, kot je vedno trdil. Marchais sicer trdi, da to ni res, da je šel prostovoljno, toda njegovi nasprotniki so nepopustljivi. Italijanska partija je francoskega tovariša podprla. Toda kaj bo, če se izkaže, da je Marchais res bil na prostovoljnem delu za naciste?

Za svobodno šolo

V tridentinski pokrajini so preteklo nedeljo imeli referendum, tj. ljudsko glasovanje. Šlo je za to, ali naj se ohrani ali odpravi deželni zakon, ki daje javno podporo privatnim otroškim vrtcem in otroškim jaslim. Deželni zakon namreč stavi glede javnih podpor v isto raven državne in zasebne otroške vrte. Radikalom in drugim levičarjem tak zakon ne gre v račun, ker hočejo, naj bo vse državno, vse socializirano. Zaradi tega so izsilili omenjeni referendum. So pa temeljito pogoreli. Glasovalo je 71 % volilcev. Proti odpravi zakona je glasovalo skoro 77 % volilcev, za odpravo pa 23 %. Tridentinsko ljudstvo je vezano na svoje zasebne šole, ki jih je samo ustanovilo.

Dolar raste, zlato pada

Vsi se še spominjamo, kako je do nedavna cena zlata rasla v nedogled in dosegla rekordne višine, dolar je pa padel tudi do rekordnih nižin (do 800 lir za dolar). Sedaj se je težnja obrnila: dolar raste in je dosegel že 870 lir, cena zlata pa istočasno pada in se bliža normalnosti. Gre gotovo tudi za špekulacijske igre.

En škof odhaja, drugi prihaja

V Ljubljani je novi nadškof in metropolit dr. Alojzij Suštar 13. marca uradno prevzel vodstvo škofije, dosedanji nadškof dr. Jože Pogačnik je od tega dne »upokojeni stari nadškof«. Posvetitev novega nadškofa bo, kot smo že poročali, na belo nedeljo popoldne.

Ob zamenjavi pri vodstvu nadškofije sta oba nadškofa izdala posebni pismi na duhovnike in vernike.

SLOVO NADŠKOFA POGAČNIKA

Dragi verniki! Sv. oče me je razrešil službe ljubljanskega nadškofa in mi dovolil pokoj. Ostal bom v škofiji v stranskem stanovanju, škofovo stanovanje pa sem prepustil svojemu nasledniku. Odslej bom imel več časa moliti za nadškofijo, katero sem vodil skoro polnih 17 let.

Vam verniki, se zahvaljujem za vašo vdanost in poslušnost, ki ste mi jo skuzovali. Leta mojega škofovanja so bila splošno mirnejša kakor leta mojih prednikov. Božja previdnost nas je obvarovala hujših zunanjih in notranjih pretresov, za kar mu moramo biti zelo hvaležni.

Kaj naj vam naročim v slovo, dragi verniki? Nič drugega, kakor to troje, kar sem vam skoro pri vsaki pridigi priporočal: molitev, mašo in pogostno obhajilo.

Tudi ob slovesu ponavljam tehtne besede sv. Alfonza Ligvorija: »Vsi zveličani so se zveličali po molitvi, vsi pogubljeni pa pogubili, ker niso molili.« Kar je za telo dihanje, za dušo molitev. V času, ko svet malo ali nič ne moli, moramo kristjani to dolžnost radi opravljati. Ne začnimo

dneva, ne da bi se Bogu kratko priporočili za srečen dan. Zvečer se vsaj kratko Bogu zahvalimo, da smo dan srečno preživeli. V vsakdanjih križih in težavah se navadimo, da se kratko priporočimo Bogu.

Nedeljska maša naj nam pride v navedo. Kakršna je nedelja, tako je tudi življenje in taka tudi smrt. Statistika kaže, da mnogo vernikov umrje neprevidene smrti. Kakšna je njihova večnost?

Vesel sem tega, da ste se navadili hoditi vsako nedeljo k obhajilu, dokler nam vest ne očitá smrtnega greha. O da bi se tudi doračajoča mladina in moški na to navadili. Zgodovina trdi, da so bili časi, ko so verniki pogosto in pobožno prejemali obhajilo, cvetoči časi zgodovine. Dokler boste radi hodili k obhajilu, vera med nami ne bo opešala in ne bo usahnila. Želim, dragi verniki, da bi bili po besedah sv. Pavla vneti za dobra dela in bi si z njimi zagotovili zveličanje.

POZDRAV NOVEGA NADŠKOFA

V pismu duhovnikom se novi nadškof priporoča v molitev in se zahvaljuje svojemu predniku in tudi pomožnemu škofu dr. Stanku Leniču. Pismo na vernike pa zaključuje:

»Spolnjevati božjo voljo« je moje gesto v škofovski službi, ki mi jo je zaupal papež Janez Pavel II. V skupnem prizadevanju, iskanju, pogovarjanju, vsestranskem sodelovanju in v zavesti svoje odgovornosti in poslanstva hočemo vedno bolj spoznati in spolnjevati božjo voljo.

Iz zadnjega pisma msgr. Alojzija Turka goriškim prijateljem

Novi beograjski nadškof msgr. Alojzij Turk v Ruskem Krsturu (v sredi), ko je opravil v somaševanju z domačim župnikom in dr. Angelom Kosmačem (na desni) sveto liturgijo v grško-katoliškem obredu. Prav tisti dan, 27. avgusta 1978, je bil izvoljen za papeža beneški kardinal Albino Luciani

STARO IN NOVO LETO V GEVELJIJI

Iz Beograda sem odpotoval z vlakom v nedeljo 30. decembra 1979. V Skopje smo prišli z enourno zamudo. Naslednji dan sem obiskal škofa dr. Herbuta, ki ima malo veselih ur v svoji službi, nato sem s sestrami z njihovim avtom odpotoval v Gevelji. Morali smo voziti oprežno zaradi zamrzle seste in snega. Cesta vodi od Velese naprej ob Vardarju. Blizu Demir Kapije stoji še cerkev sv. Jožefa v Bisternici, kjer je bila do konca vojne velika kolonija slovenskih beguncev iz Primorske, ki so tamkaj veliko pretrpeli.

Na starega leta zvečer smo imeli v Gevelji mašo, pri kateri so bile že zbrane vse sestre in tudi nekaj vernikov je prišlo, ko so zvedeli za moj prihod. Zvečer je sledilo spovedovanje, kanferenca in razgovor. Tako smo dočakali novo leto 1980.

Novega leta dan smo imeli dopoldne mašo, potem pa več premišljevanj ter pobožnosti, tudi za vernike nekaj. Bilo je to za sestre velika počivitev in ohranitev za vse križe, ki jih čakajo v tem letu.

V NOVI MALI IN V STRUMICI

Ker v južnem delu Makedonije ni bilo snega, sem na prošnjo sester in novega duhovnika Ukrajina v Novi Mali odšel s sestrami na obisk te župnije, kjer sem pred 25 leti nekaj mesecev župnikoval, a sem moral proti lastni volji odpotovati prav na novo leto 1955 v zapor. Težki, žalostni časi... Vsega tega sem se spominjal ob tej

Nizozemski delež za misijone

Ena izmed odlik nizozemske Cerkve je njena zavzetost za misijone. Tako deluje v misijonskih deželah 2.820 duhovnikov, 777 redovnih bratov, 1.531 redovnic in 206 laikov. 1.761 jih je v Afriki, 1.764 v Aziji in 1.641 v Latinski Ameriki. Zastopane so sledeče misijonske družbe: med moškimi misijonarji Mill-Hill (310), Družba belih očetov (250), družba misijonarjev Sv. Duha (240), redovniki sv. Frančiška (231), med ženskimi pa zlasti uršulinke (98) in družba misijonskih bolničark (90).

25-letnici. Kako čas hiti in kako zelo se vse spreminja! Sedaj mi nikdo ne dela težav.

Ker je začelo precej snežiti, sem po kratkem razgovoru s tamkajšnjim duhovnikom in dvema sestrama krenil na pot z avtom iz Nove Male. Ko smo se vzpenjali iz rečnega korita, je avto že drsel, da smo ga morali porivati, četudi je imel zimske gume. Ustavili smo se še v Strumici za kratek razgovor s sestrami. Sreča, da je tu z dvema mladima še starejša sestra Julijana, ki je prišla iz Sofije ter dobila naše državljanstvo, da lahko v miru živi, tolaži in hrabri mlajše v tamkajšnjih težkih pogojih življenja in dela.

V SNEGU PREK PRELAZA

Sneg kar nadaljuje, zato sklenemo, da pohitimo prek hriba proti Valandovu in Gevelji. Morali smo voziti zelo previdno in počasi, vendar je bilo lažje kot ona vožnja pred 25 leti, ko je bil sneg veliko višji in zraven še zameti. Čudili smo se, da ni nobenih vozil na cesti. Pa smo si razlagali, da še trajajo novoletni prazniki. Na vrhu je bila gosta megla in vidljivost zelo majhna ter zato v onih serpentinah vožnja nevarna. Pridno smo molili rožni venec in se priporočali angelu varhu.

Srečno smo prispeli v dolino pred Valandovo. Tamkaj smo videli, da je cestna milica zadržala celo kolono avtov in en avto. Tako nam je postalo jasno, zakaj nismo srečali nobenega vozila. Ko smo prispeli v Geveljo, že v temi, smo zvedeli, da so po radiu poročali, naj nihče ne gre na pot, četudi bi moral naslednji dan na delo. Mi smo torej zadnji in srečno prišli čez hrib.

Naslednji dan 3. januarja je bil za sestre že delovni dan. Imajo otroški vrtec z desetimi otročiji. Prav tisti dan so imele službeno kontrolo, pa so jim delo odobrili, tako da imajo vsaj nekaj gotovega za vzdrževanje.

Popoldne sem s poslovnim vlakom odpotoval proti Beogradu, kamor smo prispeli z dve in pol urno zamudo. Tako se je končalo letošnje novoletno potovanje.

KAJ BO PRINESLO NOVO LETO

Smo že v novem desetletju ob koncu stoletja in tisočletja. Tudi jaz sem že novembra stopil v novo desetletje — sedem jih je že za menoj. Moči in zdravje pešajo, a obveznosti se ne manjšajo. Kaj vse je bilo v preteklosti, ki je tako hitro minilo. Bilo je veliko težkih dni, a ko jih človek gleda nazaj, mora biti hvaležen, da je vse srečno minilo. Ostanjejo spomini in priprava za odhod v novo življenje, kjer ne bo več gorja in trpljenja...

Zares, Bogu hvala za vse — in Materi božji za varstvo in pomoč. Vsi si voščimo v začetku leta »srečno«, a vemo, da prave sreče tukaj ne bo, pač pa naj bi zato bilo novo leto za večnost zasluženo!

Msgr. Alojzij Turk

Pripis uredništva: Msgr. Turk je imel prav, če je zapisal, da se obveznosti ne manjšajo. Če je v pismu omenil, da ga čaka priprava za odhod v novo življenje, ki naj bi bila pač smrt, kar seveda zadeva vsakega kristjana, ni slutil, da ga je čakalo novo življenje posebne vrste: postal bo vodnik beograjske nadškofije. Kot ga poznamo, vemo, da se bremena ne bo ustrašil. Pogumno ga bo naprtal nase, zupajoč v božjo pomoč kot tolikokrat v preteklosti. Pri tem ga bo spremljala tudi molitev njegovih goriških prijateljev, ki mu kličejo, radostni ob nepričakanem imenovanju: Še na mnoga leta!

Deželne perspektive

(nadaljevanje s 1. strani)

nova večina, obnova po potresu, zanimanje za posamezne kategorije prebivalstva, izvajanje Osimskih sporazumov, slovenska manjšina itd. V govoru o problemih slovenske manjšine je Bianchi poudaril, da se njegova stranka zavzema za zaščito Slovencev v Italiji, čeprav mora tu upoštevati različne krajevne in področne značilnosti. S tem je priznal načelno zahtevo po uresničitvi ustave, na drugi strani pa se izjavil za različno raven zaščite Slovencev glede na posamezne pokrajine. Podobno stališče je nato zagovarjal v razpravi na kongresu tudi član rimske komisije za probleme Slovencev Suadi, ki je med drugim dejal, da v nobenem primeru manjšina ne sme »oškodovati« večine.

Te teze so seveda za Slovence nesprijemljive. Res je, da je na kongresu PSDI prvič tako odkrito prišla na dan slovenska tematika, kar je že samo po sebi pozitivno. Res je pa tudi, da se s temi stališči Slovenci ne moremo strinjati, saj nas tako ločujejo na različne kategorije in ozemeljsko pripadnost. Zahtevi po enotnosti gledanja na vso slovensko manjšino v deželi Furlaniji-Julijjski Benečiji se Slovenci gotovo ne bomo nikdar odrekli!

Na kongresu so sodelovale tudi razne delegacije drugih strank. Od teh pa je bila prisotna tudi delegacija deželne Slovenske skupnosti, ki so jo sestavljali Andrej Bratuž, Gradimir Gradnik in Marjan Terpin. V svojem pozdravnem nagovoru na kongresu je predsednik deželnega sveta Bratuž poudaril glavne smernice slovenske stranke glede zaščite, obenem pa je izjavil, da mora le-ta zaobiti celotno slovensko manjšino v deželi brez ozira na ozemeljsko porazdelitev.

Na kongresu PSDI so bili prisotni tudi vsedrjavni voditelji stranke, med njimi glavni tajnik Pietro Longo in bivši tajnik in minister Orlandi. Longo je v svojem posegu posebej obravnaval vladno krizo v Rimu in se zavzel za vladno petih demokratičnih strank (DC, PSDI, PSI, PRI in PLI). Članica vsedravnega vodstva in odgovorna za zunanjo politiko stranke Ivanka Conti je govorila tudi o Jugoslaviji in njenem položaju v tem težavnem trenutku.

VLOGA SLOVENCEV V DEŽELI

Iz vsega povedanega sledi, da je vsaj del deželne problematike vezan tudi na vprašanja slovenske manjšine. Vsi vemo, da se sedaj še vedno odvijajo v državnem merilu prizadevanja za doseg zaščite. Sicer pa skorajšnja vladna kriza obeta le zastoj v tem prizadevanju.

V samem deželnem merilu pa je edino Slovenska skupnost stalno in dosledno iznašala in zagovarjala na pogajanjih med šestimi strankami problem Slovencev. To smo zamen pričakovali od strani levičarskih strank, ki sicer tako rade govorijo o svojih pobudah za slovensko manjšino...

Jasno je, da lahko le slovenska politična stranka, izraz samobitnosti in pristnega hotenja slovenske manjšine, vodi — in to brez kakih posebnih interesov in volilnih računov — boj za uveljavljanje naše narodne skupnosti.

Zato bo prav vloga slovenske stranke, SSK, ki edina nesebično zagovarja interese naše manjšine na deželni ravni, v teh nadaljnjih bojih vedno bolj pomembna in odločujoča. In prav od njene vloge na tej deželni ravni bo gotovo odvisen tudi ves bodoči razplet slovenske problematike, v prvi vrsti z zaščitnim zakonom.

SPECTATOR

★

Sožalje

Sekcija Slovenske skupnosti v občini Zgonik izreka družini in sorodnikom globoko sožalje ob smrti Ludvika Grušana.

Mali teološki tečaj v Gorici

Mislim, da se je marsikdo začudil, ko je zagledal vabilo za mali teološki tečaj v Gorici. Prvič, ker že dolgo vrsto let ni bilo tako kvalitetnega ciklusa predavanj, drugič, ker se je zdelo, da je Gorico prevzela neka kulturna utrujenost, tretjič pa, ker se je ta utrujenost še najbolj kazala prav na verskem področju.

Pomanjkanje mladih moči med duhovniki, majhno število angažiranih laikov ter skrb za ohranitev kulturnega udejstvovanja naše ideološke skupine, vse to nas je privedlo v poplavitve in mrtvilo v verskem življenju.

Bolj kot kdaj prej se lahko v današnjem času katoliški Slovenci zavedamo, da smo zašli v slepo ulico, ko smo opustili razmišljanje in iskanje ideoloških osnov za naše delo. Naše delo ne bo dobilo človeškega priznanja, odobravanja množice, podpore iz javnih sredstev. Naša ideologija more biti samo krščanstvo; globoka in prepričana vera pa mora biti vsakdanji izraz te ideologije.

Pot iz mrtvila, utrujenosti in nezanimanja gre samo prek poglobitve naše vere; le tako bomo prišli do spoznanja, da so dejanja človeške ljubezni, pa tudi vsi zunanji simboli naše vere in vse kulturne dejavnosti potrebna in važna dejstva. Mislim seveda na kulturo, ki je zdrava in odgovarja naši ideološki osnovi. Poglobitev vere nas bo privedla tudi do spoznanja, da je naše umikanje v privatnost, v intimno izživljanje v majhnem krogu zgrešeno, nekrščansko in nič ustvarjalno.

Na osnovi teh in podobnih razmišljanj je prišlo do priprave malega teološkega tečaja. Tisti, ki so ga organizirali, vedo, da vsako predavanje pride v ušesa in prav tako iz njih gre, ne da bi pustilo globlje sledove; zato so predlagali, da bi se vsak teden, nekaj dni pred predavanjem srečali v čim večjem številu in med seboj poglobili vprašanja, ki so prišla na dan na tečaju. Na žalost za to pobudo ni bilo odziva. To dokazuje, da gre pri predavanjih še vedno predvsem za kulturni dogodek in da nas vsebina veliko manj zanima.

Dokaz za to trditev je bilo predavanje dr. Suštarija, ki je dan prej postal ljubljanski nadškof. Radovednost, važnost dogodka in upam tudi predavanje samo so dejstva, ki so pripomogla, da se je zbrala v mali dvorani še enkrat tako številna publika kot po navadi. Priložnostne fraze, fotografije in množica poslušalcev so ustvarili velik kulturni dogodek. Vsebinsko predavanja je verjetno ob vsem tem ostala manj pomembna.

Bivši milanski nadškof Schuster je nekoč izjavil, da se hudič ne boji oratorijev, verskih organizacij, cerkva in vsega drugega, kar so katoličani zgradili, boji se samo njihove vere. Te besede so bile izrečene v dobi, ko so v Italiji povsod cvetele katoliške ustanove.

Danes cvetijo malokje. Prenovile so se in ohranile le najzvestejše člane, ki se zbirajo, ker verjamejo v idejo; ti se ne uveljavljajo več v svojem okolju s svojim šte-

vilom, ampak z zgledom, ne več z besedami, ampak z dejanji.

Pri nas med Slovenci je ta verska prenova na začetku. Kje so med nami biblične skupine, občestva poročenih, akcije za bolnike, akcije za preganjane, vse nove oblike skupinske molitve?

Mislim, da smo ob tem teološkem tečaju že zamudili priložnost za nov pristop k naši veri.

B. Š.

ZADNJA PREDAVANJA

Za dr. Suštarijem je v sredo 5. marca predaval Rudi Koncilija, ki ima na skrbi dušno pastirstvo med ljubljansko srednješkolsko in univerzitetno mladino. Tema predavanja je bila »Izziv minljivosti«. Začel je s tem, kaj pomeni čas, ta najnavadnejši pojem, ki ga je pa najtežje opredeliti, saj imamo vsaj dve sto raznih opisov, kaj je čas.

Za njim je v sredo 12. marca prišel v Gorico prof. Janez Janžekovič, upokojeni profesor filozofije. Njegovo predavanje je govorilo o »Smislu trpljenja«. Tudi tu je težko najti pravi odgovor v filozofiji, iskati ga moramo v božjem razodetju in kljub razodetju nam ostane čestokrat skrivnost, ki je večkrat ne moremo razložiti. Odkrila se nam bo šele v večnosti.

Zadnje predavanje je bilo v sredo 19. marca. Imel ga je prof. Franc Rodé. O tem bomo več poročali prihodnjič v pričakovanju, da se o teološkem tečaju še kdo oglasi.

NABIRKA ZA KATOLIKI TISK NA TRŽAŠKEM 1980

Sv. Križ	250.000
Sv. Ivan	248.000
Rojan	200.000
Dolina - Prebeneg	191.000
Opčine	185.000
Boršt	182.200
Novi sv. Anton	181.500
Prosek	130.000
Škedenj	122.350
Bazovica	117.600
Mačkolje	110.000
Salezijanci	89.000
Boljunec	75.000
Podlunjer	67.000
Sv. Vincencij	65.500
Barkovlje	65.000
Sv. Jakob	65.000
Katinara	64.000
Kolonkovec	44.100
Sv. Ana	41.750
Kontovel	40.500
Ricmanje - Domjo	40.000
Zavljje	30.500
Sv. Barbara	30.000
Pesek	20.000
Trebče	20.000
S k u p a j	2.675.800

NABIRKA ZA KATOLIKI TISK NA GORIŠKEM 1980

Stolnica	134.800
Sv. Ignacij	173.100
Sv. Ivan	458.500
Placuta	80.000
Kapucinci	102.000
Kapela Zavoda sv. Družine	131.500
Doberdob	80.000
Dol	48.000
Devin	75.000
Gabrje - Vrh	100.500
Jamlje	45.600
Jazbine	24.400
Mavhinje - Sesljan	126.000
Nabrežina	220.000
Podgora	75.000
Pevma	36.600
Rupa - Peč	270.000
Sovodnje	50.000
Števerjan	84.500
Štandrež	215.000
S k u p a j	2.529.900

Z igro »Port Royal« Henryja De Mantherlanta bo v Kulturnem domu v Trstu gostovalo SNG iz Maribora: v sredo 26. marca ob 16^h in 20.30, v četrtek 27. marca ob 16. uri, v četrtek 27. marca ob 20.30.

tržaške novice

ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV V TRSTU

priredi v nedeljo 23. marca ob 17. uri v Kulturnem domu v Trstu revijo otroških in mladinskih zborov

PESEM MLADIH

V nedeljo 23. marca bo v Kulturnem domu v Trstu revija otroških in mladinskih zborov »Pesem mladih«. Revija bo letos deseti. Ker je nastop naših otrok in mladine važen za slovensko petje, za slovensko zborovstvo, za slovensko glasbeno kulturo danes in še bolj za prihodnost, smo se obrnili na predsednika Zveze cerkvenih pevskih zborov v Trstu, ki je organizator te in preteklih revij, Zorka Hareja, in mu zastavili nekaj vprašanj v zvezi z revijo.

Zakaj ste začeli s to revijo?

ZCPZ je nastala, da skrbi za slovensko zborovsko petje, predvsem cerkveno, vsklaja delo zborov, pomaga pri ustanavljanju novih zborov, organizira skupne nastope, pospešuje in objavlja nove skladbe, izvaža neznane ali malo znane skladbe predvsem deželnih avtorjev in tako širi zborovsko literaturo, ter s seminarji in tečajmi skrbi za tehnično in umetniško vzgojo svojih članov. Skrb torej za lepo slovensko petje in slovensko pesem. Važni so izvajalci pesmi, pevci. Brez njih ne živimo solistično ne zborovsko petje. In bodoči nosilci naše glasbene kulture bodo prav naši mladi in najmlajši. Naša bodočnost, kulturna in narodna, je prav v njih. Zato tak pozornost do mladih pevcev in skrb za

najmlajše izvajalce naših umetnih in ljudskih pesmi.

Kakšen je odnos med revijo odraslih zborov, ki jo običajno prirejate v drugi polovici novembra, in revijo mladinskih otroških zborov, ki je bila do zdaj vedno v marcu?

Zbori, ki nastopajo novembra, so sestavljeni iz pevcev, ki imajo pevsko in zborovsko prakso, nekateri dolgoletno, z enim ali več zborovodji; nekateri so se spopolnjevali na tečajih in v šolah, peli v posameznih in združenih zborih. Od takih zborov pa pričakujemo več, če pri sami izbiri skladb kakor pri njihovi umetniški in tehnični izvedbi. Od mlajših pričakujemo, da se seznanijo s slovenskim petjem, da ga začnejo gojiti in vzljubijo slovensko pesem. Zato smo se obrnili za pomoč na prosvetne domove, župnije, društva in šole. Predvsem v teh je zbranih največ naših otrok in naraščajnikov. Ta obvezni šolski ambience se nam zdi zelo primeren tudi za pevsko in sploh glasbeno vzgojo, ki ji učni sistem v naši državi ne da veliko poudarka, kakor ji dajejo in so ji dajale druge države in drugi narodi, ki na lestevici učnih in vzgojnih predmetov dajejo in so dajali glasbi eno najvišjih mest.

Kdo je doslej sodeloval na reviji »Pesem mladih«?

Revija živi deset let. Njena zgodba pa je tale: Prvi dve leti je revija obsegala zborovske in pevске skupine, instrumentalne ansamble, posamezne instrumentaliste, ki so bili izraz in odraz Slovenske glasbene šole, in plesne skupine. Leta 1973 je »Pesem mladih« imela za podnaslov Revija mladinskih zborov in ansamblov, ker so od tistega leta nastopali poleg otroških in mladinskih zborov še instrumentalni ansamblji Taimis, Galebi, Kraški cvet, Naši mladi, Kondor, Miramar senior, Miramar junior, Ansambel Krekovega doma, Explorer. Od leta 1977 nastopajo na reviji samo pevski zbori. Teh je bilo vedno več, ker so po prizadevanju Zveze začeli po letu 1975 nastopati poleg zborov župnijskih in prosvetnih domov tudi zbori slovenskih osnovnih in srednjih šol. Na tem mestu moramo dati priznanje tistim šolnikom, ki so nam s svojim sodelovanjem velikodušno pomagali, da smo mogli izvesti budo, ki je bila zamišljena v splošno kulturno in narodno korist. Od tedaj ima »Pesem mladih« podnaslov Revija otroških in mladinskih zborov. Instrumentalni ansamblji pa so začeli pripravljati svoje samostojne nastope.

Kakšna je bila udeležba sodelujočih skupin?

Prvo leto je spored obsegal 19 točk, drugo leto 20, tretje 13 (točke Slovenske glasbene šole so izostale, ker je ta pripravljala svoj nastop), četrto 12, peto 16, šesto 12; sedmo leto je bilo uvrščenih 13 zborov, osmo 15, deveto 16. Letos je med otroškimi in mladinskimi predvidenih 15 zborov. Od leta 1972 je na sporedu tudi skupna sklepna pesem, ki jo izvaja večina nastopajočih zborov ob instrumentalni spremljavi katerega ansambla. Začeli smo z Vodopivčevmo Mojo srčno kri škropite, ki jo je za zbor in orkester harmonik priredila Elijana Zajec.

Kakšen je program nastopajočih zborov?

Programi nastopajočih zborov obsegajo slovenske ljudske pesmi in tudi umetne avtorjeve, kakršni so Bitenc, Kuhar, Pirnik, Pregelj, Bole, Adamič, Kogoj, Premrl, Mihečič, Tomč, Simoniti, Gobec in drugi ter domačini Vrabec, Merku, Malič, Harej in drugi. Vsi pač skušajo iz leta v leto predvajati nekaj novega in boljšega. Če zbori stalno in zavzeto nastopajo, se to res veliko pozna.

Kakšno je zanimanje za »Pesem mladih«?

Zanimanje je veliko pri mladih pevcih samih, pri starejših, pri vzgojiteljih in sploh pri naših ljudeh. To je vidno pri sami reviji, ko pride v Kulturni dom, kjer se vsa leta odvijajo revije »Pesem mladih«, toliko ljudi, da ne vedo, kam se postaviti in kje stati. Zaradi tega se že nekaj let poraja misel, da bi revijo razdelili v dva dela in jo priredili v dveh različnih dneh. Mlad človek rad poje, ker mu petje pomeni, odpirati se življenju podobno kakor te lovadba. Zborov in petja bi bilo več, ko bi imeli več zborovodij. Toda o tem kdaj drugič.

DRAMSKA DRUŽINA IZ ŠTANDREŽA

ponovi v nedeljo 23. marca ob 17. uri v Baragovem domu v RICMANJIH veselo igro

»STROGO ZAUPNO«

Zmanjšanje prometa tovornjakov pri Fernetičih

V letu 1979 so na mednarodnem prometnem terminalu pri Fernetičih zabeležili znaten upad števila tovornjakov, ki jih je bilo približno 12 tisoč manj kot v letu 1978. Usluge terminala je lani izkoristilo skupaj okoli 58 tisoč tovornjakov s približno štirimi milijoni ton tovora, medtem ko jih je bilo leto prej 70 tisoč. Upad je povezan s krizo avtoprevoznitstva zaradi povečanih energetske stroškov, pa tudi z iransko krizo, zaradi katere je vsak promet s to državo padel na nič. Kljub temu na jugoslovanski strani nameravajo podvojiti površino sedanjih skladišč (15 tisoč metrov), kot tudi parkirnih prostorov. Gradnja bi se morala začeti že letos.

Mladinsko manjšinska srečanja

Od 31. marca do 4. aprila bo v Dragi pri Trstu redni seminar mladinske komisije Federalistične unije evropskih narodnostnih skupnosti. Mednarodno manjšinsko srečanje gostuje letos med Slovenci v Italiji mladinska organizacija Slovenske skupnosti. Seminar o katerem bomo podrobneje še poročali, bo v glavnem posvečen temi: odnosi med večino in manjšino ter informiranje večine o problemih manjšine, ob tem pa seveda o neposrednem spoznavanju življenja in problemov Slovencev v Furlaniji-Juljski krajini.

KATOLISKI GLAS
list za kritične bralce

Nabrežina

Solski izlet, ki se je vršil v prvem tednu marca v Neapelju in okolico je vsem koristil, zlasti še tretjemu letniku srednje šole. Za to odgovorno in zahtevno pobudo zasluži šolsko vodstvo vso pohvalo, kakor tudi za zimovanje na smučiščih v Auronzu.

Dnevi vere od 5. do 8. marca so že za nami. Večkratno zvonjenje je vabilo vernike v cerkev, zlasti v večernih urah, kjer je lepemu sporedu sodeloval ves župnijski svet. V lepem spominu nam bodo ostala srečanja z zakonci, mladinska maša g. Pohajča-Bedenčiča ob spremljavi ansambla Galebi in diapozitivni, maša pri kateri so peli fantje izpod Grmade, srečanje z otroki in bolniki in tudi zadnji večer v družbi škofovega vikarja ob ubranem petju dekleškega zbora društva Igo Gruden. Iskrena hvala gospodinu dr. Janezu Jenku, pa tudi vsem, ki so pripomogli k zadovoljivemu uspehu »verskih dni«, ob katerih naj bi tudi zrasla bogata »žetev«, saj »zrna božje besede« je bila lepa »setev«.

Podoben program konferenc je predviden za vernike italijanske jezika.

Gostovanje Števerjancev z igro »Janče« bo po vsej verjetnosti v torek 25. marca v večernih urah. Zlasti mladini, pa tudi drugim, bo gotovo všeč ta igra z zanimivo tematiko.

Prvo srečanje novega tržaškega škofijskega pastoralnega sveta

V nedeljo 2. marca so se prvič zbrali v tržaškem semenišču člani na novo ustanovljenega Škofijskega pastoralnega sveta. V svetu je 6 duhovnikov, 3 redovniki, 6 redovnih sester in 51 laikov. Vsi razen šestih, ki jih je škof imenoval, so bili izvoljeni na skupnih volitvah, ki so se pred časom vršile v Trstu, v cerkvi sv. Marije Velike. Svetu prisostvujejo tudi generalni vikar, oba škofova vikarja in vodja pastoralnega urada. Na sejah je pričujočih poleg škofovega vikarja dr. Škerla še 19 Slovencev, ki so bili redno izvoljeni.

To prvo srečanje se je začelo z mašo v semeniški cerkvi. Med mašo je g. škof v svoji homiliji najprej poudaril odgovornost, ki jo imajo člani ŠPS pred vso kraljevno Cerkvijo, da prispevajo h gradnji Kristusovega telesa in ustvarijo med seboj evangelijsko bratstvo. Omenil je pa tudi, da gre Kristusova pot preko križa, preko spreobrnjenja in očiščenja.

Nato je spregovoril v slovenščini sledeče besede: »Cerkve živi novo bratstvo, ki presega vse človeške moči, a ki kljub temu odgovarja najgloblji težnji našega srca. To božje in splošno bratstvo zadobi za nas svoj izraz v tem, da skušamo premostiti etnične in jezikovne razlike med Italijani in Slovenci. Ta naš pastoralni svet prevzema danes nalogo, da bo živel to razliko v ljubezni. To pomeni: odklanjati vsako delitev kot greh, spoštovati še tako globoke razlike kot skupno dobro, postaviti medsebojne darove v službo eni Kristusovi Cerkvi in edinosti človeške družine. Poudarjam to z močjo evangelija in vam v potrdilo navajam besede apostola Pavla, ki pravi: Zakaj vsi ste po veri božji otroci v Kristusu Jezusu: kateri ste bili namreč v Kristusa krščeni, ste Kristusa oblekli. Ni več Juda, tudi ne Grka: ni več sužnja, tudi ne svobodnega: ne več moškega in ženske: kajti vsi vi ste eno v Kristusu Jezusu.«

Nadaljeval je v italijanščini: »Med nami ni več ne Italijana ne Slovenca ne Tržačana ne istrskega begunca ne domačina ne priseljence, kajti vsi smo eno v Kristusu.« Rekel je dalje, da morajo narava in cilji ŠPS soglašati z naravo in cilji celotne Cerkve, ki so občestvo in poslanstvo. ŠPS je kraj srečanja, poslušanja in koordinacije služb in karizem, ki obstajajo v škofiji, z ozirom na globalno in programirano pastoralno. Potrebno je zato, da znamo poslušati, dialogirati, potrebna je strpnost in pluralizem. Do izraza mora priti čim širša soodgovornost, ki naj pomaga Cerkvi v notranji rasti in v njenem poslanstvu navzven.

Sledilo je nato zasedanje v dvorani. Vodstveno besedo je prevzel g. škof, ki je postavil tri točke, na katerih naj bi se začelo delo novega ŠPS: naj bi prišlo do pastoralnega načrta za desetletje, ki se je začelo, naj bi se pospeševali župnijski pastoralni sveti in naj bi posvetili svojo pažnjo problemom, s katerimi se srečuje prebivalstvo.

Tekom leta naj bi imeli šest srečanj. Dve bosta še pred poletjem in sicer predvidoma 21. aprila in 16. junija. Dalje se je govorilo o statutu novega ŠPS in je bila izbrana komisija, ki naj bi ga izdelala. V predvidevanju tega novega statuta je bil izvoljen začasni odbor šestih članov in sicer: Sergio Galimberti, Mauro Vignini, Aleš Lokar, Laura Abrami, Franc Vončina, Giuseppe Cuscito. Rečeno je bilo tudi, naj bi do konca marca poslali pastoralnemu uradu razne pastoralne predloge za naslednja srečanja.

Z GORIŠKEGA

Rupa-Peč

Gostovanje pevskega zbora v Železnikih.

V nedeljo 16. marca se je zbor Rupa-Peč odpeljal na kulturno gostovanje v Železnike v Selški dolini. To gostovanje je bilo v okviru pobratenja naših dveh občin: Sovodnje-Škofja Loka.

Po poti smo se za kratek oddih ustavili v Ratečah pred Škofjo Loko, nakar je sledilo srečanje s kulturnim predstavnikom škofjeloške občine, ki nas je spremljal v Železnike. Tu so nas že pričakovali pevovodja domačega zbora in nekateri člani zbora samega. Četudi je bilo vreme zimsko in je snežilo, je bilo v naših srcih prijetno toplo, saj smo brž začutili, da smo se srečali z ljudmi, ki vedo, da kri ni voda. Ti naši znanci so nas nato spremljali v Dražgoše do spomenika, ki je bil postavljen partizanom, padlim v znani bitki z Nemci pozimi 1942, ko so bile Dražgoše tudi do tal požgane in porušene. Moški zbor je ob spomeniku zapel priložnostno pesem, ki je nežno odmevala med zasneženimi pobočji.

Vrnili smo se v Železnike, kjer nas je čakalo kosilo. Tu so nam gostitelji marsikaj zanimivega povedali o svojem kraju. Tako smo zvedeli, da so v Selški dolini kot v sosednji Poljanski dolini tovarne Iskra in Alp-les, ki dajejo delo vsem domačinom, tako da jim ga ni treba iskati po svetu. Tudi polje smo videli, da je povsod lepo obdelano.

Po kosilu smo si ogledali muzej, ki priča o zelo stari železarski obrti, ki se je tu razvila že od leta 1270. Sprva so kopali železno rudo na zelo preprost način, potem vedno bolj moderno. Iz železa so izdelovali vsakovrstne izdelke in jih pošiljali širom po svetu. Ni mogoče vsega zapisati, kar smo slišali, le to povem, da nam je prijazen gospod prav dobro osvetlil preteklost tega zanimivega kraja.

Ob 16. uri je bil napovedan nastop v kulturnem domu. Organizatorji so se bali, da zaradi neugodnega vremena ne bo ljudi. Toda ob napovedani uri je bila dvorana polna. Prvi je nastopil mešani zbor in zapel sedem pesmi. Zbor je predstavila in potem program napovedovala Marjan-ka Čevdek. Po kratkem odmoru je prišel na vrsto moški zbor. Odel je 11 pesmi in žel navdušeno ploskanje. Občinstvo bi nas rado še poslušalo, a naša grla so bila suha. Izmenjali smo si še darove in sledilo je slovo, saj smo morali domov, kjer je v ponedeljek čakalo vsakega njegovo delo.

Zaključil bi z ugotovitvijo, da je omenjeno gostovanje doseglo svoj namen: poživiti ljubezen do naše pesmi in bratsko vez med nami zamejci in rojaki iz domovine. Zato hvala organizatorjem.

Udeležence

Obvestilo za tiste, ki imajo izgon iz stanovanja

Goriško županstvo obvešča vse tiste, ki imajo izgon iz stanovanja zaradi neplačane stanarine, da se lahko obrnejo na županstvo, urad za podpore (Ufficio assistenza), s prošnjo, da jim priznajo podporo enega milijona lir, kakor je deželni odbor določil z zakonom z dne 15.2.1980. To velja za tiste, ki njih skupni dohodek v letu 1978 ni presegal 4,5 milijona lir. Na omenjenem uradu dobijo tudi vsa potrebna pojasnila glede dokumentov, ki jih je treba priložiti k prošnji.

SNZ iz Maribora bo gostovalo v petek 28. marca ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici (goriški abonma) z igro »Port Royale« Henryja De Montherlanta. Prireditelj (SSG iz Trsta) priporoča točnost.

Gospodarstvo Reke in prosta industrijska cona na Krasu

Na gospodarski zbornici na Reki so preučili možnost vključitve reškega regionalnega gospodarstva v načrtovano prosto industrijsko cono na italijansko-jugoslovanski meji. Na razpravi so ugotovili, da bi gradnjo lahko dokončali v prihodnjih dveh letih, proizvodnja pa bi se morala začeti čez tri leta.

Na posvetovanju so izrazili potrebo, da bo proizvodnja namenjena izdelkom za izvoz, prav tako pa bi morala biti na visoki tehnološki ravni in specializirana. V industrijski coni ne bodo veljali carinski predpisi, neocarinjena bo tudi energija (nafta, plin, električna energija). Za pristop k poslovnim skupnostim je treba plačati 500 tisoč novih dinarjev. Reška trgovinska zbornica si je že zagotovila lastno predstavništvo. Na jugoslovanski strani računajo, da bo v desetih letih nastalo v coni okoli 200 podjetij z 20 do 25 tisoč delavci.

„Galebi“ in „Mavrica“ v Gorici

Nekoliko čudno je, da poletijo galebi v Gorico in da se v teh časih pokaže mavrica. Oboje se je zgodilo preteklo nedeljo v Katoliškem domu: z Opčin so prileteli »Galebi« in prikazala se je »Mavrica«. Da se razumemo: Galebi so glasbena skupina, Mavrica pa dekliški pevski tercet.

Na Tržaškem obe skupini že precej poznajo, na Goriškem so pa v polni zasedbi nastopili prvič. Pred dvema letoma ali kaj so »Galebi« nastopili na festivalu v Števerjanu, potem pa jih nismo več videli. Zato smo bili tem bolj radovedni, kakšni sta ti dve skupini. Naša radovednost je bila obilno poplačana, čeprav bi nas bilo lahko takih radovednežev več. Tisti, ki smo prišli, smo bili zelo zadovoljni.

»Galebi« so glasbena skupina, ki je nastala pred desetimi leti na Opčinah na pobudo g. Franca Pohajča. Tedaj so bili vsi člani še zelo mladi, skoro otroci, sedaj so že fantje in dekleta (vseh je osem: 5 fantov, 3 dekleta). V desetih letih so pač zrastle. Gotovo so tudi umetniško dozoreli, saj nastopajo sigurno in domače. Posebno poudarjam »domače«, ker so njihove viže naše, pa naj so to valčki in polke, ljudski motivi in ljudske pesmi. Četudi so nekateri skladbe znanih slovenskih kompozitorjev (Malič, Avenikli, Janez Beličič), so v bistvu naše slovenske in nič ne dišijo ne po ameriških ne po italijanskih ali dalmatinskih vižah kot ti vsak dan silijo na ušesa po vseh radijskih postajah tega sveta. Prav zato smo bili »Galebova« in »Mavrice« še bolj veseli.

»Mavrica« je pa pevski tercet deklet, ki je razmeroma mlad; nastal je leta 1977 in

Ansambel »Galebi« z Opčin, ki je v nedeljo 16. marca nastopil v Katoliškem domu

Novi sedež hranilnice v Doberdobu

V nedeljo 23. marca bomo imeli v Doberdobu posebno slavnost. Otvorili bomo novi sedež hranilnice. Ob tej priložnosti bomo na kratko orisali pomen in važnost, ki ga ta ustanova ima za občino Doberdob in sploh za vse Slovence v zamejstvu.

Protj koncu 19. stoletja je bilo življenje zelo trdo, še zlasti za nas Slovence, ki smo v glavnem živeli na podeželju in se ukvarjali s kmetijstvom. Kraška zemlja je bila vedno zelo skopa, možnosti za kakšno zaposlitev sploh ni bilo. Denarja je povsod primanjkovalo. Vsak večji strošek je lahko bil pomenil pravi polom v družini. Bogatejši meščani so stremeli le za tem, kako izžemati ubogo ljudstvo s prisilno-prostovoljnimi delom ali pa z odušitvijo v primeru, da so komu kaj posodili.

Tedaj so se začele porajati prve ideje o zadružništvu, ki je že delovalo z uspehom v Nemčiji in Avstriji. Naši ljudje, v glavnem kmetje in rokodelci, so v tem videli važno pobudo in tudi trdno oporo za premostitev svojih težav. Toda tu je prišlo na dan pomanjkanje izobrazbe, kajti dobra volja še ni bila dovolj za ustanovitev domače zadružne hranilnice in da se tej zagotovi nemoteno delovanje. Pri uresničitvi tega načrta je tedaj priskočil na pomoč domači učitelj Josip Brezgolet. Tako se je ustanovila hranilnica v Doberdobu 20. aprila 1908. Njen prvi predsednik je bil kmetovalec Andrej Gergolet. Vedno bolj je prihajala do izraza njena važnost, saj sleherni kmetovalec ali rokodelci ni več odvisel od volje ali nevolje bogatina, ker je postal samostojen in je začel imeti v rokah kupno moč. Na Krasu se je začelo kupovanje laške zemlje, ki je bila v ravnini in rodovitna, popravljane hiš, tako da skoraj ni bilo družine, ki bi si ne privoščila povečanja svoje imovine ali urejanja svojega premoženja in hiše. Delovanje naše hranilnice je slonelo in tudi še sloni na samoupravljanju.

V ponedeljek 24. marca ob 20.30 bo v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici

PREDSTAVITEV ZADNJE KNJIGE BORISA PAHORJA

Vabljeni!

Med prvo svetovno vojno so bili vsi akti preneseni in shranjeni v Ljubljani. Po njej pa je njeno delovanje potekalo prav lepo vse do pojva fašizma. V tem obdobju se je naša hranilnica morala boriti za svoj obstoj kot vse druge slovenske ustanove. Samo neomejeno jamstvo vseh odbornikov

Glasbena matica, ZSKP in SPZ vabijo na

KLAVIRSKI KONCERT

ki ga bo imela pianistka Dubravka Tomšič v Auditoriju v Gorici v četrtek 27. marca ob 10.30. - Vabljeni!

Števerjan

Seja občinskega sveta. Vršila se je v petek 29. februarja v obnovljeni občinski stavbi. Upravitelji so morali celih deset let vztrajati pri zapletenih birokratskih in finančnih postopkih, da so uspeli spet postaviti pod streho občinsko stavbo. Dela so stala okrog 200 milijonov lir.

Kot glavna točka dnevnega reda je bilo poimenovanje osnovne šole po pesniku Alojzu Gradniku. Svet je namreč soglasno potrdil sklep medrazrednega sveta, ki je bil sprejet pred časom, da se naša šola poimenuje po umetniku, ki je pesnik Brd. Gradnik je namreč veliko svojih pesmi posvetil prav briškim kolonom in kmetom. Vse življenje je bil navezan na Brda in prav to okoliščino je odbornik Terpin, ki je tudi vodil sejo, osvetlil v svojem daljšem poročilu.

Zatem je svet potrdil pet sklepov odbora, obračun za leto 1978, osvojil načrt prodajne mreže ter sklenil najeti prostore bivšega poštnega urada v župnijskem domu v Števerjanu za občinsko knjižnico. Posebnost tega sklepa je ta, da skuša uprava postaviti knjižnico v tak kraj (in ta Dom je na trgu pred cerkvijo), ki nudi občanom čim lažji dostop do knjige. Prostore na Valerijšču je uprava oddala v najem za trgovske namene. Kot zadnjo točko je svet porazdelil deželno podporo 200 tisoč lir

je pripomoglo, da je ni fašizem spravil v stečaj.

Med drugo svetovno vojno je hranilnica imela svoje prostore v občinski stavbi. Ko je ob nemškem napadu na vas ta pogorela, je bil uničen tudi skoraj ves arhiv. Ostalo pa je vendarle toliko, da se je njeno delovanje po vojni nadaljevalo. Že leta 1950 je prevzel predsedniško mesto današnji predsednik Jožef Gergolet in prav njemu se moramo največ zahvaliti, da smo prišli do tega, da moremo otvarjati nove prostore.

Tajniške posle je takoj po vojni vodil Karlo Černic, za njim Miroslav Ferletič, nato Karlo Ferletič. Ko je tajništvo prevzel Slavko Ferletič, je dobila posojilnica novega zagona. Toda tudi on je moral po več kot desetletnem delovanju zapustiti tajniško mesto zaradi preselitve. Na njegovo mesto je prišel leta 1969 današnji tajnik dr. Maks Gergolet. V jeseni 1979 pa je začela hranilnica 1. oktobra redno delovati z lastnim osebjem.

Kolikšen razmah je hranilnica dosegla, zgovorno pričajo tile podatki. Hranilne vloge so v letih bile naslednje:

1945	279.814
1950	1.272.062
1955	7.232.697
1960	21.101.507
1965	62.843.962
1970	172.428.007
1975	494.202.857
1978	1.177.754.544
1979	1.778.172.301

Vzporedno s tem se je povečalo tudi poslovanje in seveda tudi posojila, tako da se pri naši hranilnici sedaj sučejo okoli 45 % denarne razpoložljivosti. Tak razvoj, seveda, je treba pripisati nekoliko tudi inflaciji, vendar pa tudi vedno večjemu ugledu, ki si ga je hranilnica pridobila med domačini, in zakaj ne tudi pri Italijanih, saj je naša prisotnost že trdno ustaljena tudi v Trzinu, Ronkah, Zagorju in drugje.

Naše delovanje se je v zadnjem času popolnoma spremenilo, tako da skoraj ni bančne storitve, ki bi je hranilnica ne opravljala. Te storitve gredo od raznovrstnih posojil, tudi po znižani obrestni meri, kakor so kmečka, obrtniška ter gradbena posojila. Opravljamo še razne druge usluge kot npr. plačevanje davkov, izplačevanje pokojnin, vplačevanje socialnih prispevkov itd.

Glavni smoter naše hranilnice je čim tesnejše sodelovanje z našimi ljudmi ob čim večjem zbiranju denarja. To bo našemu ljudstvu tudi pripomoglo k boljšemu življenju in vedno večji samostojnosti.

Težave na mejnem prehodu pri Rdeči hiši

Na mejnem prehodu pri Rdeči hiši je že več kot teden dni velik nered. Osebe carinarne namreč izjaja belo stavko: de lajo samo določene ure in po strogih predpisih. Zaradi tega se je nabralo na mejnem prehodu na desetine tovornjakov, ki že dneve in dneve čakajo na ocarinjenje.

Tako čakanje izpodreja živce in povzroča gospodarsko izgubo. Če k temu prištevamo še predpise, da z italijanske strani ne smejo preko meje z več kot 50 litri nafte v rezervoarju in še to in ono, pa bomo razumeli, zakaj so se tudi kamionisti pridružili protestom. Najprej so za nekaj ur blokirali cesto na meji, potem so uprizorili povorko s kamioni in prikolicami po goriškem mestu. Zahtevali so, da jih sprejmeta prefekt in goriški župan. Oboje se je zgodilo.

Prefekt in župan sta se obrnila v Rim na finančno ministrstvo, naj položaj razčisti. To je obljubilo, da pošlje inšpektorja za carino Del Ghizzo. Cariniki se pritožujejo, da je preveliko dela in da je osebja premalo za vedno večji promet na meji in za vedno bolj zamotane predpise. Prevzniki pa želijo, naj se odpravi omejitev količine nafte, ki jo smejo imeti v rezervoarju ob prehodu čez mejo, in še druge omejitve, kar vse hromi promet v deželi.

Za cestno povezavo med Gorico in Ljubljano

Dela na novem obmejnem prehodu Štandrev-Vrtojba se uspešno nadaljujejo. Vse pa kaže, da ob odprtju prehoda še ne bo cestne povezave od Gorice do Razdrtega, da bo še vedno ostala le dosedanja stara cesta, še iz avstrijskih časov, ki jo je Italija asfaltirala, sedanja Jugoslavija pa krpa. Po takšni cesti od Gorice do Razdrtega bi moral bodoči mednarodni blagovni promet, ki bo gotovo večji kot dosedanj. Zato se vsi odgovorni v Gorici in Novi Gorici zavedajo, da je treba misliti tudi na cesto državna meja-Razdrto, kjer se začne avtomobilska cesta.

Goriški župan De Simone bi rad zaključil svoje županovanje s tem, da bi dosegel mednarodno pomoč za gradnjo omenjene ceste. V ta namen se je obrnil na poslanke v evropskem parlamentu Paolo Gaiotti, naj posreduje pri komisiji za odnose Evropske gospodarske skupnosti-Jugoslavija glede omenjene ceste. Sedaj ko je EGS podpisala novo pogodbo o sodelovanju z Jugoslavijo, je upanje, da evropski gospodarski krogi ne bodo gluhi za tako cestno povezavo, ki bi prinesla veliko korist zlasti goriški pokrajini in s tem vsej deželi Furlanije-Juljske krajini in tudi gospodarstvu zahodne Evrope.

Kulturni večer v Doberdobu posvečen Prešernu

Že precej let je, odkar so se začele po raznih odrih in kulturnih društvih prirejati Prešernove proslave, tako da je postal 8. februar že tradicionalni dan kulture. Tudi doberdobsko S.K.D. društvo »Hrast« se je hotelo tega velikana slovenske kulture spomniti in mu, čeprav z nekoliko zamude, pripravilo svojevrstno proslavo. Svojevrstno pravim, ker se je društvo ob tej priložnosti spomnilo tudi svojega dosedanjega predsednika Romana Lavrenčiča. Društvo je v znak predsedniku, ki je deset let vodil društvo in žrtvoval veliko svojih moči in prostega časa, podelilo naslov častnega predsednika in mu v spomin podarilo plaketo in umetniško sliko.

Prvi je nastopil mešani pevski zbor »Hrast« pod vodstvom Karla Lavrenčiča in zapel Palestrinovo Sicut cervus, Medvedovo Zvezda mila ter Sinoči me dekle je vprašalo Ubaldia Vrabca.

Jedro proslave pa je predstavljal recital Prešernovih pesmi v izvedbi Mire Sardoč, članice SSG iz Trsta in letošnje Prešernove nagrajenke in prof. Franke Ferletič, ki je tudi zaposlena v gledališču, kjer je zadolžena za javno obveščanje. Franke Ferletič nam je skušala prikazati pristno podobo tega velikana slovenske kulture. Tudi njegovo življenje kot življenje vseh velikih mojstrov je bilo razburkano in njegova notranja moč in iskanje sreče nista mogli priti do izraza drugače kot v njegovih poezijah. Tem poezije pa je s svojevrstnim doživljanjem izvajala Mira Sardoč, častni gost večera. Njeno umetniško izvajanje je občinstvo navdušeno nagradilo s ponovnim dolgotrajnim aplavzom. Napovedovalec je prav označil, »da bo Prešernova pesem v njenem izvajanju dobila drugačen prizvok in bomo z njeno pomočjo zasluhtili vso globino in človeško pristnost Prešernove umetnosti«.

Za konec je zopet nastopil zbor »Hrast« in zapel tri pesmi, med katerimi je dobila Prešernova zdravica ob klavirski spremljavi Hilarija Lavrenčiča svoje posebno mesto. Po končani proslavi so se številni gostje nekaj časa ustavili v prijateljskem pogovoru ob domači kapljici.

Umrla je Bionka Frandolič

V ponedeljek 17. marca je po dolgem trpljenju umrla učiteljica Bionka Frandolič. Službovala je po raznih šolah. Največ na Proseku in zadnja leta v Rojanu. Ljubila je mladino in živela za svoj poklic. Njena ljubezen pa je bila tudi pesem. Vodi la je šolski zbor, sodelovala pri cerkvenem zboru v Rojanu. Dopolnila je leta svoje službe lani in prosila za pokoj. Skoraj istočasno pa se je zanjo začelo trpljenje boleznj. Dolge mesece je nihalna med življenjem in smrtjo. Odsila je od nas. Pogrešali jo bomo. Hvaležni smo ji za vse dobro, ki ga je izkazala otrokom po raznih šolah, hvaležni za pomoč pri petju. Od pretekle srede počiva na pokopališču v Barkovljah. Naj ji bo Gospod dober plačnik. Njenemu možu in sinu izrekamo iskreno sožalje. - SZ

Sovodnje

Sestanek sekcije SSK. Ta je imela svojo sejo, na kateri so najprej poslušali poročilo tajnika Benjamina Černica. Ta je v svojem poročilu pregledal stanje glede sestave volilne liste za prihodnje občinske volitve. Kot je znano, so v preteklosti nastale v okviru večine določene težave ali bolj rečeno kriza. Zastopniki SSK so se o tem dolgo razgovarjali ob navzočnosti Gradimira Gradnika, predsednika pokrajinskega odbora SSK. Prišli so do ugotovitve, da so tako eni kot drugi vodilni moške v občinski večini kislj jabolko dobro prebavili. Zato vse kaže, da se politični položaj v občini bistveno ne bo spremenil. V tem smislu so določili, naj poteka priprava na prihodnje občinske volitve.

Nadalje so razpravljali o problemih domače občine. Ugotovili so, da je velika razlika glede delavnosti med briško in kraško gorsko skupnostjo. Pri tej slednji oz. pri delu njenih članov je premalo volje, da bi sprožili akcije glede finansiranja raznih pobud, ki so v kompetenci gorskih skupnosti.

Govorili so tudi o Osimskem sporazumu in o industrijski coni, ki bi jo nekateri radi prenesli na ozemlje sovođenjske občine. Tudi glede tega so zavzeli odklonilno stališče. Prav tako so obsojili namero, da bi se tovarna ICFI prenesla v goriško industrijsko cono na meji s Sovodnjami. SSK je mnenja, da bi taka tovarna ob Soči, ob vedno bolj gostem prebivalstvu med Gorico in Sovodnjami, tik ob že drugih industrijskih obratih bila samo poguba za nadaljnji bodisi urbanistični bodisi industrijski oz. obrtniški razvoj. Ne smemo si še bolj zastrupljati ne vode ne zraka.

»KATOLIKSKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!

★

OBVESTILA

Legalna ura

6. aprila, to je za veliko noč, stopi v veljavo legalna ura za leto 1980. Ta dan bo treba popolnito pomakniti kazalce na uri za eno uro naprej.

Mladinski center Gorica, ul. Montesanto 84 vabi na okroglo mizo v sredo 26. marca ob 20. uri. To bo prva priložnost za odkrit pogovor o slovenščini med Slovenci v Italiji. Sodelovali bodo Živa Gruden, Karel Černic, Vlado Klemše, Miroslav Košuta, Marko Kravos, Sergej Lipovec in Albin Sirk.

Misijonska priloga. Tiskali smo nekaj več izvodov misijonske priloge za postni čas. Kdor bi jih želel, naj jih dvigne na uravi.

Društvo slov. izobražencev v Trstu vabi v ponedeljek 24. marca na filmski večer Marjana Jevnikarja. Predvajanje bo v Peterlinovi dvorani, ul. Donizetti 3. Začetek ob 20.15.

Seja Zveze slov. katol. prosvete bo na sedežu v ponedeljek 31. marca ob 20.30. Društva in včlanjene organizacije naj pošljejo svoje zastopnike za novo delovno sezono.

Občni zbor SLORI bo 27. marca ob 19.30 v prvem in ob 20. uri v drugem sklicanju v Gregorčičevi dvorani v Trstu, ul. Sv. Frančiška 20.

Društvo naravoslovcev in kemikov vabi vse člane in bodoče člane na redni občni zbor, ki bo v sredo 26. marca v prostorih Slovenske prosvete v ulici Donizetti 3 v Trstu. Začetek ob 20. uri.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 14 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Radio Trst A

Radio Trst A oddaja na srednjem valu 305,9 m ali 981 Khz in na ultrakratkih valovih s frekvenčno modulacijo od 96,1 Mhz do 103,9 Mhz. Glavne frekvence so: vzhodna Benečija 96,1, Gorica 98,3, Rezija in Kanalska dolina 100,7, Videm 101,9; Trst 103,9.

Časnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19.; kratka poročila ob 11., 14.; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. uri sv. maša.

Časnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 8., 10., 13., 15.30. 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Sporod od 23. do 29. marca 1980

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.30 Oddaja o Benečiji. 11.00 Mladinski oder: »Kralj«. 11.20 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 »Mesečnik«, varieté. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 8.10 Zimska epistola. 9.45 Socialna problematika. 10.10 Koncert. 11.30 Po stopinjah staršev. 12.00 »Mesečnik«, varieté - ponovitev. 12.40 Filmska glasba. 13.20 Lanska Primorska poje. 14.10 Otroško okence: »Zdaj pa zapojmo!«. 14.30 Don Kihot. 15.00 Glasbeni ping pong. 17.10 Pihalni kvintet RTV Ljubljana. 18.00 Kulturno pismo.

Torek: 8.10 Car pesniškega sveta. 9.00 »Dnevi resnice«, drama. 10.10 Oddaja za otroški vrt. 11.30 Vam še ugajajo? 12.00 Kulturno pismo, ponovitev. 13.20 Odraslim prepovedano! 15.00 Rezervirano za... 15.40 Doba kantavtorjev. 16.00 Kulturna rubrika slov. časopisov v Italiji. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Pihalni kvintet RTV Ljubljana. 18.00 »Stavba«, drama.

Sreda: 8.10 Tržaška bolnišnice. 10.10 Koncert. 12.00 Pod Matajurjan. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Naši zbori. 13.40 Instrumentalni solisti. 14.10 Odprimo knjigo pravljic. 14.30 Don Kihot. 17.10 Kulturna kronika. 17.10 Mladi izvajalci. 17.30 Slavni pevci. 18.00 Problemi slovenskega jezika in skladbe slov. avtorjev.

Četrtek: 8.10 Vprašanja sodobne družbe. 9.00 »Dnevi resnice«, drama. 10.10 Koncert. 10.45 Oddaja za drugo stopnjo osnovne šole. 11.30 Jugoslovanski pevci. 12.00 Mikrofon v razredu. 12.30 Sedem not. 14.10 Otroško okence: »Tomi na obisku«. 14.30 Na go riškem valu. 15.00 Mladi pisci. 15.15 Nove plošče. 16.00 Gledališki trenutek. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Skladbe z nabožno tematiko. 18.00 Kulturni prostor.

Petek: 8.10 Iz sveta folklor. 9.00 Iz naših oddaj. 10.10 Koncert. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 11.20 Domače popevke. 12.00 Kulturni prostor, ponovitev. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Otroško okence: »Kje je napaka«. 14.30 Don Kihot. 15.00 Po končani univerzi. 15.30 Postni govor. 16.00 Mikrofon v razredu, ponovitev. 16.30 S pesmijo po svetu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni prostor.

Sobota: 8.10 Sobotni trim. 9.00 »Dnevi resnice«, drama. 10.10 Koncert. 12.00 Oddaja o Reziji. 12.30 Pesem poje o... 14.10 Iz zakladnice slovenske mladinske literature. 14.30 Vse lepo, vaš Peter! 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Portreti naših igralcev: Jurij Slama. 18.30 Pesmi brez besed. 18.45 Vera in naš čas.

DAROVI

Za Marijin dom v Rojanu: ob 3. obletnici smrti malega Marka darujejo starši 30.000; Malič Antonija in Vera Geritili namesto cvetja na grob Pine Pischianz 20.000; Sonja Stibel v spomin Bionke Frandolič 5.000 lir.

Za misijone: Ivanka Stibel v spomin svojih pokojnih 15.000; Pavla Gezzi v isti namen 5.000; Marija Zerjal 5.000 lir.

Za lačne po svetu: Veronika Kerševan 5.000; Ivanka Knez 50.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor v Rojanu: učiteljski zbor rojanske osnovne šole v počastitev pokojne kolegice Bionke Frandolič 30.000 lir.

Ob 16. obletnici smrti očeta Benedikta Košiča daruje sin Andrej z družino za Zavod sv. Družine, za Alojzijevešče, za cerkev sv. Ivana v Gorici in za skavte po 50.000, 100.000 za Katoliški dom ter 100.000 lir za kočo sv. Jožefa.

Za Zavod sv. Družine: A. Z. 100.000 lir. Milka Velikonja namesto cvetja na grob Zinke Lapanja za Zavod sv. Družine in za Alojzijevešče po 10.000 lir.

M. S., Mavhinje ob obletnici mamine smrti za domačo cerkev 10.000 in za Katoliški glas 5.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Gorica 50.000. Za Sv. Goro: P. M. 1.000 din.

Za Našo pot: J. Perin 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!